

ย้อนรอยอดีตคอยแม่สลอง “ จาก อดีต สู่ ปัจจุบัน ”

กองพล 93 (ก๊กมินตั๋ง) ในอดีต

เมื่อประเทศจีนมีการล้มล้างระบบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์(ฮ่องเต้) เป็นประมุขเปลี่ยนมาเป็นระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ทำให้บ้านเมืองมีความระส่ำระสาย ประชาชนและกองกำลังที่ไม่เห็นด้วยกับการปกครองระบบคอมมิวนิสต์ได้สู้รบ เกิดสงครามกลางเมือง บางส่วนที่ทนไม่ไหวได้อพยพหลบหนีออกนอกประเทศ

ในปี พ.ศ. 2492 มีข้าราชการประชาชนและกองกำลังทหารหนีภัยออกจากประเทศจีนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกองกำลังทหาร กรมที่ 278 กองพล 93 จำนวน 300 คน พร้อมกองกำลังบางส่วนของกรมที่ 193 กองพลที่ 26 กองทัพที่ 8 ของนายพล หลี่ หมี่ อีกประมาณ 400 คน หลบหนีภัยคอมมิวนิสต์จากมณฑลยูนนานมาตั้งอยู่บริเวณบ้านท่าขี้เหล็ก ฝั่งตรงข้ามอำเภอแม่สายของไทย

ปี พ.ศ. 2493 กองกำลังทหารพม่า (เมียนมาร์ในปัจจุบัน) ได้เข้าโจมตีขับไล่จึงย้ายกองกำลังไปยังที่ตั้งมั่นใหม่ ณ เมืองสาต ประเทศพม่า ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดเชียงใหม่

ปี พ.ศ. 2493 - พ.ศ. 2497 นายพล หลี่ หมี่ ได้สร้างความเป็นปึกแผ่นให้กองกำลังทหารจีนคณะชาติที่เมืองสาตโดยมีกองกำลังอาสาสมัครพลเรือนลี้ภัยจากแผ่นดินใหญ่ ติดตามลงมาสมทบอีกมากกว่ากองกำลังทหารประมาณ 20,000 คน กองกำลังของนายพล หลี่ หมี่ มีขีดความสามารถส่งกองกำลังไปปฏิบัติการโจมตีจีนคอมมิวนิสต์ ในอำเภอ เจิ้น คัง ,ลูซีและเจิ้งหม่า มณฑลยูนนาน สามารถยึดเมืองดังกล่าวในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่าง มิ.ย. - ก.ค. 2494

28 มีนาคม 2496 รัฐบาลสหภาพพม่าได้ร้องเรียนต่อองค์การสหประชาชาติขอให้อพยพกองกำลังทหารจีนคณะชาติพลัดถิ่น ที่ตั้งฐานปฏิบัติการในประเทศตนกลับออกไป จึงมีการขนย้ายกองกำลังส่วนนี้กลับไปได้หัวครั้งแรก จำนวน 7,785 คน ซึ่งเป็นบางส่วนเท่านั้น โดยใช้ประเทศไทยเป็นที่ลี้ภัยส่งกลับ

ปี พ.ศ. 2498 - พ.ศ. 2503 ในปลายปี พ.ศ. 2497 เป็นช่วงสุดท้ายของสงครามเกาหลี สหรัฐอเมริกาประสงค์จะดึงกำลังจีนแผ่นดินใหญ่มาให้ส่งกำลังไปช่วยในสมรภูมิเกาหลี จึงสนับสนุนกองกำลังทหารจีนพลัดถิ่น ด้วยการจัดตั้ง “ บริษัทตะวันตก ” ส่งกำลังบำรุงทางอากาศให้อย่างต่อเนื่อง

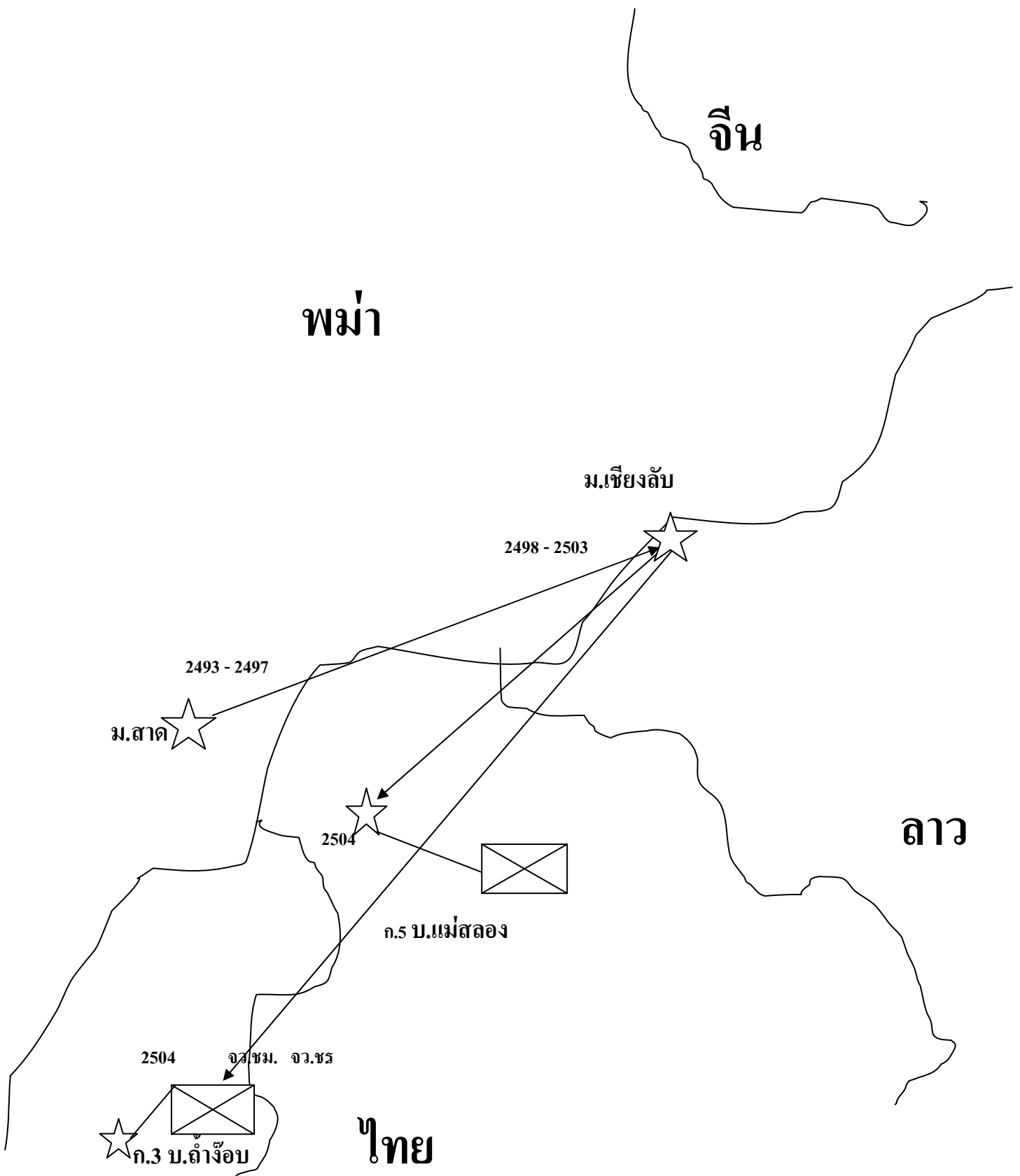
ปี พ.ศ. 2498 กองกำลังทหารจีนได้ย้ายไปสร้างที่มั่นแห่งใหม่ที่เมืองเชียงลับใกล้แม่น้ำโขงเขตติดต่อกับประเทศลาวและปีเดียวกัน นายพล หลิว เหยียน หลิง (อดีตนายทหารคนสนิทของจอมพลเจียง ไค เช็ก) ซึ่งเป็นรองนายพล หลี่ หมี่ ก่อนอยู่แล้ว ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้บัญชาการร่วมที่เมืองเชียงลับ แทนนายพล หลี่ หมี่ ที่ถูกรัฐบาลได้หวั่นเรียกตัวกลับเมื่อปี พ.ศ. 2496 เพราะมีความขัดแย้งไม่เห็นด้วยกับการยอมให้สหประชาชาติถอนกำลังทหารจีนพลัดถิ่นกลับได้หวั่น ณ ฐานแห่งใหม่นี้รัฐบาลได้หวั่นมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งหน่วยพิเศษ 1 กองพัน ไปประจำที่เมืองเชียงลับด้วย พร้อมกับจัดกำลังใหม่เป็นหมู่กองทัพ ประกอบด้วยหมู่กองทัพที่ 1 ,2,3 (ผู้นำทัพคือ นายพล หลี่ เหวิน ผาน), 4 และหมู่กองทัพที่ 5 (ผู้นำทัพคือ นายพล ต้วน ซี เหวิน) และมีการจัดสร้างสนามบินอีกด้วย

ปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นมา ทหารพม่าได้ดำเนินการปราบปรามทหารจีนคณะชาติพลัดถิ่นอย่างจริงจังและจัดทำสนธิสัญญาพรมแดนกับจีนคอมมิวนิสต์ของกำลังจีนแดงจากแผ่นดินใหญ่เข้ามาช่วยการกวาดล้างจำนวน 3 กองพล กำลังประมาณ 20,000 คน เกิดการสู้รบอย่างรุนแรง ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2503 ถึงต้นปี พ.ศ. 2504 ยังผลให้กองกำลังทหารจีนพลัดถิ่นที่เมืองเชียงลับแตกพ่ายยับเยิน

ปี พ.ศ. 2504 ตอนต้นปี กองกำลังทหารจีนพลัดถิ่นที่เมืองเชียงลับที่แตกพ่ายบางส่วนหลบหนีเข้าไปในประเทศลาว ส่วนของกองทัพที่ 3 ของนายพล หลี่ เหวิน ผาน หนีลงใต้เข้าสู่ภาคเหนือทางด้านจังหวัดเชียงใหม่ และส่วนกองทัพที่ 5 ของนายพล ต้วน ซี เหวิน เข้าที่มั่นที่ดอยมาสลอง จังหวัดเชียงรายพร้อมกันนี้ สหภาพพม่าได้ดำเนินการทางการเมืองระหว่างประเทศโดยร้องขอต่อองค์การสหประชาชาติให้ถอนกองกำลังทหารจีนออกจากดินแดนพม่าเป็นครั้งที่ 2

22 กุมภาพันธ์ 2504 รัฐบาลสหภาพพม่า ซึ่งได้ร้องเรียนไปยังองค์การสหประชาชาติอีกเป็นครั้งที่ 2 นั้น จึงได้มีการถอนกำลังทหารกลับได้หวั่นอีกครั้ง จำนวน 4,349 คน จากกองทัพที่ 1 , 2 และกองทัพที่ 4 ส่วนกองทัพที่ 3 ของนายพล หลี่ เหวิน ผาน และกองทัพที่ 5 ของนายพล ต้วน ซี เหวิน ไม่ประสงค์จะกลับได้หวั่นจึงนำกำลังหลบหนีและมาตั้งหลักแหล่งในประเทศไทย โดยกองทัพที่ 3 ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และกองทัพที่ 5 มาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ ดอยแม่สลอง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

แผนผังแสดงเส้นทางของกองกำลังทหารจีนพลัดถิ่นเข้าสู่ภาคเหนือประเทศไทยของ ท. 3 นายพลหลี่ และ ท. 5 นายพลตัวนด้านจังหวัดเชียงใหม่ และ จังหวัดเชียงราย เมื่อปี 2504



กำเนิดดินแดนแม่สลอง

หลังจากการอพยพกลับได้หัวนของกองกำลังทหารจีนคณะชาติ กองพล 93 กองทัพที่ 1 , 2 และ 4 ยังคงเหลือกองทัพที่ 3 และกองทัพที่ 5 ที่ไม่ประสงค์กลับได้หัวน ทางรัฐบาลไทยในขณะนั้นซึ่งมีจอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาเจรจาให้อยู่ในประเทศไทยต่อเพื่อเป็นกองกำลังกันชนตามแนวชายแดน ป้องกันการแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์โดยให้กองทัพที่ 3 ไปอยู่บริเวณบ้านถ้ำออบ อำเภอ ผ่าง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนกองทัพที่ 5 ไปอยู่ตั้งแต่บ้านหัวเมืองงาม อำเภอ แม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นที่ตั้งกองบัญชาการของกองทัพที่ 5 ของนายพล ด้วน ซี เหวิน

ดอยแม่สลอง (ภาษาจีน อ่านเป็น เหมย ซื่อ เล่อ แปลว่า สวยงาม , ซื่อ แปลว่า เรียบร้อย เล่อ แปลว่า ความสงบสุข ดังนั้น ดอยแม่สลอง หรือ เหมย ซื่อ เล่อ จึงหมายถึง ดินแดนที่มีความสงบสุข เรียบร้อยและสวยงาม) เป็นภูเขาสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 3,800 ฟุต เป็นทิวเขาสลับซับซ้อนลาดต่ำลงมาด้านทิศตะวันออก เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำจันสามารถมองตรวจการเห็นการเข้ามาได้ตั้งแต่ระยะไกลและกว้างขวางเหมาะสำหรับเป็นที่ตั้งกองกำลังทหารอย่างยิ่ง สภาพบริเวณจุดที่ตั้งกองกำลังทหารจีนบนดอยแม่สลองขณะนั้นเป็นป่าที่สมบูรณ์มาก ไม่มีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง การติดต่อกับภายนอกจึงใช้การเดินทางเท้าและม้าเป็นพาหนะที่สำคัญ

ในช่วงปี พ.ศ. 2504 - พ.ศ. 2512 กองกำลังทหารจีนคณะชาติ กองทัพที่ 3 และกองทัพที่ 5 แม้จะมาตั้งที่มั่นอยู่ในประเทศไทยแล้วแต่ยังแผ่อิทธิพลการค้าและการทหารครอบคลุมรัฐฉานในประเทศพม่า เกือบทั้งหมด เนื่องจากถูกตัดขาดความช่วยเหลือจากได้หัวน จึงต้องดิ้นรนหาทุนมาเลี้ยงกองทัพและจากการต่อสู้ด้วยตนเองจึงได้จัดตั้งสันนิบาตต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ในรัฐฉาน มีนายพล ด้วน ซี เหวิน เป็นหัวหน้า และนายพล หลี่ เหวิน ผาน เป็นรองหัวหน้า

ต่อมารัฐบาลไทยได้มอบหมายให้พลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ เสนาธิการทหาร และพลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ (ยศในขณะนั้น) เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเจรจาทางการทูตกับรัฐบาลจีนได้หัวน เพื่อแก้ไขปัญหาคความยุ่งยากที่กองกำลังทหารจีนคณะชาติติดอาวุธอยู่ในประเทศไทย การเจรจาเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2510 แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ในที่สุดรัฐบาลได้หัวนประกาศตัดความช่วยเหลือกับกองทัพทั้งสอง

ในปี พ.ศ. 2512 ทางรัฐบาลไทยจึงได้ส่ง พลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ ไปเจรจากับทางได้หัวนอีกครั้งหนึ่ง จึงได้มีข้อตกลงให้ทหารจีนคณะชาติที่ยังเหลืออยู่ในประเทศไทยให้อยู่ภายใต้การปกครองและ

ดูแลของรัฐบาลไทย โดยกองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบและเพื่อความสะดวกในการดูแลจึงตั้งกองบัญชาการส่วนหน้า มีผู้บัญชาการ คือ พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ รองเสนาธิการทหารสูงสุด และพลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ ซึ่งได้ตั้งชื่อหมู่บ้านบนดอยแม่สลองว่า บ้านสันติคีรี หมายถึงหมู่บ้านอันเป็นดินแดนแห่งขุนเขาแห่งความสุข (ความหมายเดียวกันกับคำแปลชื่อจีน เหมย ซื่อ เล่อ)

ภารกิจและเกียรติภูมิอันยิ่งใหญ่ในแผ่นดินไทย

หลังจากการยึดครองของคอมมิวนิสต์ในประเทศจีนแล้ว คอมมิวนิสต์ยังได้เผยแพร่ลัทธิมายังประเทศในแถบอินโดจีนรวมทั้งประเทศไทยด้วย จนรัฐบาลไทยต้องมีการปราบปรามและปะทะกับพวกก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มาโดยตลอด

เหตุการณ์ก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย เริ่มทวีความรุนแรงมาโดยตลอดถึงขั้นที่ทางทหารส่งกำลังเข้าปราบปรามตั้งแต่ พ.ศ. 2510 และเหตุการณ์สำคัญที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2512 ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้ติดต่อขอมอบตัวกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายในขณะนั้นคือ นาย ประหยัด สมานมิตร พร้อมด้วยผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย นายอำเภอเชียงแสน นายอำเภอเมืองเชียงราย และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัดเชียงรายรวมเป็น 9 คน ได้นำคณะไปรับมอบตัวผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ที่บ้านห้วยก้าง ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน เมื่อไปถึงที่นัดหมายผู้ก่อการร้าย ซึ่งไม่มีสัจจะไม่ยอมมอบตัวและได้ยิงถล่มคณะผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายเสียชีวิตทั้งหมด 8 คน เหลือรอดชีวิตเพียงคนเดียว คือนายอำเภอเมืองเชียงราย

จากเหตุการณ์ครั้งนั้นทางรัฐบาลไทยได้มองเห็นภัยของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่คุกคามต่อสังคม จึงต้องมีมาตรการกวาดล้างโดยเด็ดขาด จึงมีคำสั่งให้กองกำลังทหารจีนคณะชาติที่อยู่ในความดูแลของกองบัญชาการทหารสูงสุด (บก. 04) เข้าร่วมในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในพื้นที่อำเภอเชียงแสนและเชียงของ บริเวณบ้านแม่แอบ ดอยหลวง ดอยยาว ดอยผาหม่น และบ้านผาตั้ง ซึ่งได้จัดตั้งกองอำนวยการเคลื่อนย้ายกองกำลังขึ้นที่ ม.ทชด . ที่ 505 อำเภอเชียงของ และใช้ชื่อรหัส บก. 04 แทนกองอำนวยการเคลื่อนย้ายมาตั้งแต่ครั้งนั้นและใช้ชื่อแผนยุทธการนี้ว่า “ ยุทธการ เกรียง เหวิน ” (มาจากชื่อของ พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และ นายพล ด้วน ซี เหวิน รวมกัน)

10 ธันวาคม 2513 เวลา 19.00 น. กองกำลังทหารจำนวน 518 คน จากกองทัพที่ 3 และจากกองทัพที่ 5 จำนวน 201 คน ได้รวมพลกันและเคลื่อนย้ายกำลังทั้งหมดเข้าสู่ดอยหลวง ดอยยาว และดอยผาหม่น ตามเส้นทางอำเภอ เทิง - เชียงของ เพื่อจัดตั้งกองกำลังที่หมู่บ้านแม่แอบและหมู่บ้านผาตั้งที่อำเภอเชียงของ ทางด้านทิศตะวันออกของเชียงรายซึ่งเป็นพื้นที่อิทธิพลและยึดครองของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

กองกำลังทหารจีนคณะชาติได้เข้าปะทะต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อย่างหนักหน่วงและกล้าหาญ จนสามารถยึดค่ายผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่คอยดินขาว เขตอำเภอเทิงซึ่งเป็นค่ายพักผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ขนาดใหญ่ที่เป็นสำนักงานระดับเขตหรือภาคเหนือได้สำเร็จและมีการปะทะติดพันอีกหลายครั้ง จนยุติลงเมื่อปี พ.ศ. 2517 สามารถกวาดล้างและลดอิทธิพลผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์บนคอยหลวง ,คอยยาว และผาหม่นลงได้เป็นอย่างมากและผลจากการจัดตั้งหมู่บ้านแม่แอบและหมู่บ้านผาดั้ง ซึ่งอยู่ในเขตของผู้ก่อการร้ายได้สำเร็จ เป็นผลให้การเปิดใช้เส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอเชียงของ – อำเภอเทิง มีความปลอดภัยมากขึ้น แต่เบื้องหลังความสำเร็จนั้นทหารจีนคณะชาติที่เข้าร่วมปฏิบัติการเสริมสร้างความมั่นคงกับกองกำลังทหารไทยตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2513 จนถึง พ.ศ. 2517 มียอดผู้เสียชีวิตจำนวน 81 นาย บาดเจ็บทุพพลภาพ จำนวน 266 นาย

จากผลที่กองกำลังทหารจีนคณะชาติเข้ามามีส่วนรวมช่วยเหลือกองกำลังทหารไทยในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ รัฐบาลไทยจึงได้จัดตั้งกรมการจีนเพื่อพิจารณาแปลงสัญชาติให้กับทหารจีนคณะชาติและครอบครัวที่ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศไทยเป็นชุดๆ ในปี พ.ศ. 2512 , พ.ศ. 2518 และพ.ศ. 2520 จนเมื่อ พ.ศ. 2521 จึงได้มีมติกรม. อนุมัติสัญชาติไทยแก่ทหารจีนคณะชาติและครอบครัว จำนวน 5,000 คน

จากการที่กองกำลังทหารจีนคณะชาติได้คลุกคลีและร่วมมือกับกองบัญชาการทหารสูงสุดของไทย ซึ่งมี พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ (ยศในขณะนั้น) เป็นผู้บัญชาการส่วนหน้าและได้ร่วมส่งเสริมคอยแม่สลองมาตั้งแต่ พ.ศ. 2512 ชาวบ้านสันติคีรี (คอยแม่สลองจึงได้ร่วมใจกันสร้างศาลาเก๋งจีนขึ้น ในปี พ.ศ. 2518 เพื่อใช้เป็นกองอำนวยการในการปลูกป่าสนรอบๆ) หมู่บ้านนี้เรียกชื่อว่า “ ศาลาเกรียงศักดิ์ ” ความผูกพันและความเอื้ออาทรระหว่างชาวบ้านสันติคีรี ที่มีต่อพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ (ยศต่อมา) ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีพระคุณต่อชาวบ้านสันติคีรี

นายพล ด่วน ชี เหวิน ซึ่งแปรสภาพมาเป็นผู้นำหมู่บ้านสันติคีรี (คอยแม่สลอง) แสดงน้ำใจที่จะสร้างถาวรวัตถุ เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณงามความดีและผู้มีพระคุณจึงรวบรวมทุนทรัพย์จากผู้บริจาคได้ประมาณ 300,000 บาท สร้างบ้านท่ามกลางสวนสนไว้รองรับคณะนายทหารและเจ้าหน้าที่ที่มาติดต่อกับราชการได้พัก โดยขอใช้ชื่อว่า “ บ้านเกรียงศักดิ์ ” ซึ่งได้ขออนุญาตต่อพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ แล้วท่านยินดีให้ใช้ และได้รับมอบเมื่อ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

และในปี พ.ศ. 2524 พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้มีคำสั่งให้จัด กองกำลังอาสาสมัครไทยจากอดีตทหารจีนคณะชาติจำนวน 4 กองร้อย เข้าร่วมกับกองทัพภาคที่ 3 เพื่อออกกวาดล้างผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่เขาค้อ , เขาย่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ. 2524 ในยุทธการผาเมืองเผด็จศึก 2 และได้ร่วมปฏิบัติการอย่างกล้าหาญจนได้รับชัยชนะ สามารถกวาดล้างผู้ก่อการร้ายบนเขาค้อ , เขาย่า จนหมดสิ้นอันเป็นภารกิจสุดท้ายของกองกำลัง อดีตทหารจีนคณะชาติ หลังจากปฏิบัติการที่เขาค้อ , เขาย่าเสร็จสิ้นลง กองกำลังที่เหลือทั้งหมดจึง กลับมายังถิ่นเดิมคือบ้านแม่แอบ , บ้านผาตั้งและบ้านสันติคีรี (ดอยแม่สลอง) เพื่อใช้ชีวิตเยี่ยงพลเรือน ไทยสมัย ในการปรับปรุงพัฒนาหมู่บ้านที่เปลี่ยนจากการรบมาเป็นการเกษตรและการท่องเที่ยวต่อไป

อัตชีวประวัติ นายพล ต่วน ซี เหวิน

นายพลต่วน ซี เหวิน เป็นชาวอำเภอหฺยี่เหลียง มณฑลยูนนาน สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยจีน หลังจากนั้นได้แต่งงานกับสุภาพสตรีจีน เชื้อสายไทยใหญ่ มีบุตรชาย 2 คน คือ 1. นาย ต่วนเหม่ย ชวน 2. นาย ต่วน หลอ ชวน และมีบุตรหญิง 2 คน คือ 1. นาง ต่วน ชิงห้าว 2. นาง ต่วน หยี่ห้าว บุตรและธิดาทุกคนได้เข้าศึกษาที่ประเทศไต้หวัน โดยให้ภรรยาไปอยู่ไต้หวันเพื่อดูแลบุตรธิดาระหว่างศึกษา

นายพล ต่วน ซี เหวิน มีอุปนิสัยเป็นสุภาพบุรุษ สุขุม ฉลาดมีไหวพริบ โอบอ้อมอารีและเป็นผู้นำที่ดี ท่านใช้ชีวิตส่วนใหญ่คนเดียวบนดอยแม่สลองโดยท่านยังมีบ้านซึ่งใช้เป็นที่พักชั่วคราวที่กรุงเทพฯอีกหลังแต่ได้ขายไปในช่วงบั้นปลายชีวิต

หลังรัฐบาลไทยอนุญาตให้กองกำลังทหารจีนคณะชาติ ท.5 อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ และให้แปรสภาพกองกำลังเป็นราษฎรธรรมดา ด้วยความเป็นชายชาติทหาร รักลูกน้องจึงยังคงใช้ชีวิตอยู่กับลูกน้องดูแลทุกข์สุขเขาเหล่านั้นที่เคยตกทุกข์ได้ยากรอนแรมมาด้วยกันจากยูนนานจนถึงดอยแม่สลอง แม้นายพล ต่วน จะมีทรัพย์สินสมบัติมากพอที่จะปลีกตัวไปใช้ชีวิตอย่างสุขสบายกับครอบครัวในต่างแดน แต่ท่านก็เลือกที่จะอยู่ที่นี้ ดังนั้นชาวบ้านจึงเรียกนายพล ต่วนว่า “ซีกง” ซี คือชื่อนายพล ต่วน ซี เหวิน , กง หมายถึง ปู่

การแปรสภาพค่ายทหารมาเป็นหมู่บ้านราษฎรธรรมดานั้นไม่่ง่ายนัก นายพลต่วน ซี เหวิน ผู้นำกองทัพที่ 5 ซึ่งถืออาวุธเป็นผู้นำการรบมาตลอดจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนอาชีพมาถือ มีด, จอบ และเสียมแทน รวมทั้งการทำกรค้าเล็กๆน้อยๆ ภายในหมู่บ้านและแถบใกล้เคียง การพัฒนาวางโครงสร้างพื้นฐาน ถนน, ระบบประปา , การเกษตร ซึ่งเป็นงานหลักที่สำคัญ ได้แก่ ส่งเสริมการปลูกชา ให้เป็นอุตสาหกรรมโดยได้นำพันธุ์ชาชั้นดีจากไต้หวันมาปลูก รวมทั้งพืชผักและไม้เมืองหนาว ได้แก่ ท้อ, พลับ , พลัม , บ๊วย , สาลี่ , เกล็ด , กาแฟและลิ้นจี่ ฯลฯ

ซึ่งในการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นายพล ต่วน ซี เหวิน เป็นผู้ที่ยกยอผลักดันและส่งเสริมช่วยเหลือมาตลอด จนกระทั่งกลางเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2523 ในตอนเช้า นายพล ต่วน มีอาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวกจึงเข้ารับการรักษาอย่างเร่งด่วน ที่โรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ใช้เวลารักษาประมาณ 7 วันอาการเริ่มดีขึ้นจนพอเดินได้ จึงร้องขอกับคณะแพทย์ผู้ทำการรักษาขอไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลพญาไท ในกรุงเทพฯ ซึ่งนายพล ต่วน เป็นคนไข้ประจำที่นั่น เมื่อเดินทางถึง

กรุงเทพฯ วันที่ 23 พฤษภาคม 2523 เวลา 24.00 น. อาการของโรคได้กำเริบขึ้นแต่สุดท้ายที่คณะแพทย์ จะช่วยเหลือไว้ได้จึงเสียชีวิต ณ โรงพยาบาลพญาไท ในคืนนั่นเอง

การเสียชีวิตอย่างกะทันหันของนายพล ด่วน ซี่ เหวิน สร้างความเศร้าสลดใจให้กับชาวแม่ฮ่องสอน และนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่กองบัญชาการทหารสูงสุด ส่วนหน้าสนามเสือป่าที่เคยร่วมปฏิบัติงานกันมานานจึงได้จัดรถบรรทุกศพนายพล ด่วน ซี่ เหวิน กลับมาทำพิธีบำเพ็ญกุศลตามประเพณีไทย - จีน ที่วัดศรีเมือง กลางตัวเมืองเชียงราย ขณะขบวนรถบรรทุกศพผ่านจังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ที่มีชาวจีนอาศัยอยู่จะมีชาวจีนมาขึ้นรถเคารพศพเป็นจุดๆ โดยระหว่างพิธีสวดอภิธรรมและบำเพ็ญกุศลศพ ได้มีชาวจีนทุกหมู่บ้านในจังหวัดเชียงราย 30 กว่าหมู่บ้านได้เดินทางมาร่วมพิธีเป็นคณะทุกวัน

24 มิถุนายน 2523 ได้นำศพกลับมาบนดอยแม่ฮ่องสอนโดยเฮลิคอปเตอร์และทำพิธีเก็บบรรจุ ณ สุสานที่ก่อสร้างไว้ซึ่งนายพล ด่วน เป็นผู้เลือกสมัยยังมีชีวิตอยู่ โดยสุสานตั้งอยู่ทางด้านเหนือของบ้านพัก (ด้านหลังค้มนายพลรีสอร์ท) ผ่านไร่ชาไปประมาณ 700 เมตรจะเป็นเนินต่ำอยู่ระหว่างเขาลูกหนึ่ง เมื่อยืนจุดนั้นหันหน้าไปทางทิศตะวันออก จะมองเห็นทิวทัศน์หมู่บ้านได้ตลอดอย่างชัดเจนจนถึงปากทางเข้ามา จากมโนภาพของนายพลด่วน เล่าว่า เมื่อทำสงฆ์ ชู ณ เนินแห่งนี้ เสมือนที่นั่งของท่านบนเก้าอี้ ด้านหลังพนักพิงเป็นเขาสูงทิวสันเขาทั้งสองข้างที่ห้อมล้อมหมู่บ้านเสมือนเป็นเท้าแขนเก้าอี้ที่นั่ง และวิญญานของท่านนายพล ด่วน จะคอยปกป้องลูกหลานและหมู่บ้านบนดอยแม่ฮ่องสอนนี้สืบไว้ตลอดไป

ยุคพัฒนาคอยแม่สลอง

การพัฒนาคอยแม่สลองภายใต้ความดูแลของกองบัญชาการทหารสูงสุด เริ่มตั้งแต่ 6 พฤศจิกายน 2515 เป็นต้นมาดังนี้

งานปรับพื้นที่สร้างถนนภายในหมู่บ้าน โดยกรป.กลาง การถางพื้นที่ทำไร่นาและพืชผัก ไม้เมืองหนาว เมื่อผลิตผลทางการเกษตรได้จำนวนมากก็ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เช่น การเชื่อมและคองบ๊วย, เซอร์รี่, ท้อ รวมถึงการนำมาผลิตเป็นเหล้าและไวน์ท้อ, เซอร์รี่ ในเวลาต่อมา

สำหรับพืชทางเศรษฐกิจที่เป็นรายได้หลัก คือ ใบบัว ทางราชการได้ทุ่มเททุกวิถีทางที่จะทำให้ชา เป็นอุตสาหกรรม โดยประสานกับองค์การเอกชนได้หวั่นเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือ ตั้งแต่เมล็ดพันธุ์ ผู้เชี่ยวชาญและจัดตั้งเป็น โรงงานอบใบบัวระดับมาตรฐาน

ปัจจุบันคอยแม่สลองเป็นแหล่งผลิตชาที่มีชื่อเสียงของประเทศ มีชาพันธุ์ดีมากมาย เช่น อุหลง ก้านอ่อน, อุหลงเบอร์ 12, ชิง ชิง, จีนเซียน ซึ่งทั้งหมดมีกลิ่นหอม ชุ่มคอและชาเขียว เป็นชาเพื่อสุขภาพ ใช้ดื่มเพื่อรักษาอาการของโรคหลายๆอย่าง เช่น ลดคอเลสเตอรอลในเส้นเลือด, ความดันโลหิตสูง และยังมีรายงานจากสาธารณรัฐประชาชนจีนและญี่ปุ่นพบว่า การดื่มชาเขียวจะช่วยลดการเกิดมะเร็งใน กระเพาะอาหารอีกด้วย

สวนชานับพันๆไร่เรียงรายเป็นทิวแถว เขียวชุ่มสวยงามบนคอยแม่สลอง เป็นที่น่ายสนใจมา เทียวชมเป็นอย่างยิ่ง การท่องเที่ยวแบบทัวร์เกษตรเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่ายสนใจ เพราะคอยแม่สลองมี การปลูกชาแบบครบวงจรตั้งแต่เพาะปลูก โรงงานอบมาตรฐาน การบรรจุถุงอูมูนิเยมฟลอยด์แบบ สูญญากาศ ที่พร้อมส่งจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีร้านชิมชาไว้บริการ นักท่องเที่ยวที่ขึ้นมาได้จิบชาอันหอมหวานชุ่มคอพร้อมอากาศอันเย็นสบายในช่วงฤดูร้อนและฤดูฝน จนกระทั่งสัมผัสบรรยากาศหนาวเย็นบนคอยแม่สลองในช่วงฤดูหนาว

โรงเรียนมัธยม ชิง หั่ว จง เซียะ โรงเรียนสอนภาษาจีนที่เกิดขึ้นกับหมู่บ้านคนจีนทุกแห่ง แม้จะเป็นหมู่บ้านเล็กๆที่มีสภาพยากจนก็ยังมีโรงเรียนสอนภาษาจีน โดยเฉพาะที่คอยแม่สลองซึ่งเป็น ชุมชนใหญ่ มีโรงเรียนสอนภาษาจีนตั้งแต่ อนุบาลจนถึงมัธยม มีชื่อว่า โรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนนับพันคนจากทั่วทิศของประเทศไทย มีอุปกรณ์การสอนที่ครบครัน และทันสมัย มีครูจีนจากไต้หวัน ที่สำคัญคือใช้ระบบวินัยทหารเข้ามาบริหารจัดการโรงเรียนซึ่งกล่าวกันว่าโรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนสอนภาษาจีนและระเบียบที่ดีที่สุดในประเทศไทยในขณะนั้น ทำให้คน

ไทยเชื้อสายจีนทั่วทั้งประเทศจากทุกๆภาค ที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนรู้ภาษาจีนและมีระเบียบวินัย ส่งบุตรหลานมาเรียนหนังสือที่โรงเรียนแห่งนี้เป็นจำนวนมาก โรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ ซึ่งเป็นโรงเรียน กินนอน จึงมีชื่อเสียงกิตติศัพท์ไปทั่วเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่มุขมนตรีในกรุงเทพฯ และในปัจจุบัน โรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ ยังคงดำเนินการสอนอยู่ตราบนานทุกวันนี้ แต่ได้ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน จากโรงเรียนกินนอนเป็นโรงเรียนที่สอนนอกเวลาจากโรงเรียนของไทย คือเรียนในช่วงตั้งแต่ ตี 5 จนถึง 7 โมงเช้า , ตอนเย็น ตั้งแต่ 5 โมงเย็นถึง 1 ทุ่มครึ่ง และวันเสาร์ - อาทิตย์ 8 โมงถึง บ่าย 3 โมงครึ่ง

จากอดีตถึงปัจจุบัน โรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ ได้ผลิตนักเรียนมาแล้วหลายสิบปี ศิษย์เก่าหลายคน เป็นผู้มีฐานะและชื่อเสียงในสังคมการค้าและพาณิชย์ทั่วประเทศและต่างแดนถึงได้หวัน , ลิงค์โปร์ , มาเลเซีย , จีน และประเทศอื่นๆ ที่มีชุมชนจีนทั่วโลก ทุกๆปี บรรดาศิษย์เก่าโรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ จะพร้อมใจกันกลับมาร่วมงาน พบปะสังสรรค์กับเพื่อน พี่น้อง ที่จบจากสถาบันเดียวกันพร้อมทั้งบริจาค ทุนทรัพย์เพื่อช่วยเหลือพัฒนาปรับปรุง โรงเรียน ชิง หั่ว จง เซียะ ให้ดียิ่งขึ้น จนกลายเป็นประเพณีที่ ปฏิบัติสืบต่อกันมาจวบจนทุกวันนี้

การปลูกพืชผักและไม้ดอกเมืองหนาวบนคอยแม่สลอง

ปัจจุบันคอยแม่สลองซึ่งปลูก บัว , ท้อ , เชอรี่ , ลูกพลับ , สาลี่ เป็นจำนวนมากมายให้นักท่องเที่ยวได้ลิ้มรสและนำกลับไปฝากเพื่อนฝูงญาติสนิทมิตรสหาย จากสภาพอากาศที่หนาวเย็นทำให้เหมาะแก่การปลูกดอกไม้เมืองหนาวอีกด้วย ทำให้คอยแม่สลองกลายเป็นแหล่งผลิตไม้ดอกเมืองหนาวที่สวยงาม ส่งขายไปทั่วประเทศ เช่น ทิวลิป ซึ่งจะมีในช่วงเดือนกุมภาพันธ์เท่านั้น ลิลลี่ คอยแม่สลองมีสวนลิลลี่ที่ปลูกดอกไม้คุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าของเนเธอร์แลนด์ส่งขายทั่วประเทศ ตลอดทั้งปี ถึงสองแห่งจากสามแห่งทั่วประเทศ รวมทั้งดอกคาร์เนชั่น , เบญจมาศ , เยอบีร่าดอกโตและกุหลาบหลากหลายสีอีกมากมาย

ผักเมืองหนาวที่ขึ้นชื่อของคอยแม่สลองคือ ยอดมะระหวาน ที่มีความกรอบหวานและปลอดภัย ปัจจุบันได้ผลิตส่งตามร้านอาหาร, ภัตตาคารและห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพฯ ปีหนึ่งสามารถส่งขายได้นับสิบล้าน

แหล่งท่องเที่ยวบนดอยแม่สลอง

พระธาตุศรีนครินทรสถิตมหาสันติคีรี

เป็นพระธาตุที่สวยงามตามแบบฉบับสถาปัตยกรรมล้านนา ตั้งอยู่ทางทิศเหนือด้านเหนือของวัดสันติคีรีมีทางขึ้น 2 ทางคือเดินตามบันไดคอนกรีต 600 กว่าขั้น ซึ่งอยู่ใกล้ๆกับอุโบสถวัดสันติคีรี หรืออีกทางหนึ่งขึ้นโดยรถยนต์มีทางขึ้นที่บริเวณสามแยกหน้าโรงเรียนบ้านสันติคีรี ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นทางลาดชัน คดเคี้ยว ต้องอาศัยผู้ที่ชำนาญทางในการขับรถและลานจอดรถค่อนข้างคับแคบสามารถจอดได้ไม่เกิน 10 คัน แต่ที่นี่ยังคงเป็นสถานที่ที่น่าเที่ยวชมโดยเฉพาะการชมพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าที่สวยงามมาก พอสายๆหน่อยก็จะได้เห็นทะเลหมอกอันขาวโพลนทางทิศเหนือพร้อมชมทิวทัศน์สภาพหมู่บ้านได้โดยตลอดและในช่วงระหว่างทางขึ้นบริเวณกิโลเมตรที่ 1-2 ตอนเย็นยังสามารถชมบรรยากาศพระอาทิตย์ตกดินอันสวยงามได้อีกด้วย

อุทยานนายพล ต่วน ชี เหวิน

นายพล ต่วน ชี เหวิน ผู้นำทัพที่ 5 มาตั้งถิ่นฐานบนดอยแม่สลองเป็นสถานที่นักท่องเที่ยวและลูกชาวจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศเคารพรักในคุณงามความดีของนายพลต่วน มากราบไหว้คารวะเป็นจำนวนมากตลอดทั้งปีตั้งอยู่บริเวณด้านหลังคูนายพลรีสอร์ทไปประมาณ 700 เมตรเป็นถนนคอนกรีตสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของหมู่บ้านด้านทิศตะวันออกหรือทางเข้าหมู่บ้านได้อย่างชัดเจน

วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมและสภาพหมู่บ้านชาวไทยภูเขา

บ้านอาข่าแม่เต๋อและแม่จันทรวง , ป่าคาสุขใจ , อาแบ , อาเหละ เป็นหมู่บ้านชาวอาข่า

ตลาดสดตอนเช้าภายในหมู่บ้าน

เป็นแหล่งขายของพื้นเมืองพืชผักผลไม้เมืองหนาวพร้อมทั้งชมวิถีชีวิตของชนเผ่าหลากหลาย เผ่าพันธุ์กับบรรยากาศอันหนาวเย็นในตอนเช้า

ประวัติศาลาเกรียงศักดิ์และบ้านเกรียงศักดิ์

เนื่องในปี พ.ศ. 2512 คณะนายทหารไทยซึ่งนำโดยพลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ ได้เดินทางไปตรวจกับกระทรวงกลาโหมได้หวั่น ผลจากการเจรจาทางรัฐบาลได้หวั่นได้มอบทหารจีนคณะชาติที่ยังคงค้างอยู่ในประเทศไทยให้กับทางรัฐบาลไทย โดยให้กองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้ควบคุม ซึ่งขณะนั้นกองบัญชาการทหารสูงสุดได้จัดตั้ง บ.ก. ส่วนหน้า โดยมีพลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ (ยศขณะนั้น) เป็นผู้บังคับบัญชา

ปี พ.ศ. 2516 พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้เริ่มโครงการปลูกชาโดยนำพันธุ์ชาชั้นเยี่ยมมาจากไต้หวัน ชั้นแรก จำนวน 6,000,000 นั้น และในปี พ.ศ. 2517 ได้ทดลองปลูกสามใบจำนวน 18,000 ต้น ต่อมา พ.ศ. 2518 ปลูกเพิ่มอีก 20,000 ต้น พร้อมทั้งแนะนำให้สร้างศาลาทรงเงินอยู่ในป่าสนเพื่อใช้เป็นกองอำนวยการในโครงการปลูกสน ทั้งยังใช้เป็นที่พบปะพูดคุยดื่มน้ำชาในบรรดาเพื่อนฝูงในธรรมชาติอันสงบเงียบ ดังนั้นศาลาหลังนี้จึงได้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2518

ต่อมาได้สร้างบ้านพักหลังหนึ่งเพื่อใช้รับรองคณะนายทหารและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่มาติดต่องานราชการเสร็จในปี พ.ศ. 2522 จึงมอบหมายให้ทางราชการในวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2522 โดยมีสนสามใบเพิ่มอีก 18,000 ต้น ที่บริเวณรอบศาลาและรอบบ้านพักจึงได้ตั้งชื่อศาลาว่า “ศาลาเกรียงศักดิ์และบ้านเกรียงศักดิ์”

บันทึกโดย

คณะกรรมการหมู่บ้านแม่สลอง

เมษายน 2532

ความสัมพันธ์ชุมชนแม่สลอง – ใต้หวัน

“ ธารน้ำใจจากใต้หวัน ”

พ.ศ. 2496 ชาวจีนอพยพที่พลัดพรากจากบ้านเกิดกระจัดกระจายจากพำนักอาศัยอยู่บริเวณภาคเหนือของประเทศไทย ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และความเมตตาจากรัฐบาลไทย อนุญาตให้อาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยตามบริเวณที่กำหนดไว้ ต่อมาชาวจีนอพยพเหล่านี้ได้ร่วมกันลงนามทำหนังสือถึงประธาน เจียง ไค เชค และได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากสมาคมจีนโพ้นทะเลเป็นผู้ดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา ทางสมาคมได้วางโครงการประกอบด้วย โครงการผลผลิตทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ การสร้างถนนและสะพาน โครงการสร้างฝายน้ำและการไฟฟ้า การศึกษา การรักษาพยาบาล การฝึกอบรมหัตถกรรม โครงการดูแลผู้พิการ การบริจาคข้าวสารแก่ผู้ยากไร้ โครงการช่วยเหลือผู้ประสบเหตุอุทกภัย และให้ทุนไปศึกษาต่อที่ใต้หวัน เป็นต้นมา พ.ศ. 2525 ทางสมาคม ฯ ได้ส่งคณะทำงานมาประจำในประเทศไทยเพื่อช่วยเหลือให้ชาวจีนอพยพยืนหยัดเลี้ยงดูตัวเอง

ปลายปี พ.ศ. 2539 มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริการของสมาคมฯ สมัยที่ 25 ท่าน ก้าวเจ็อนายกสมาคมฯ ได้เดินทางมาดูงานทางภาคเหนือของไทยและตระหนักว่าแม้โครงการช่วยเหลือต่างๆ จะสิ้นสุดลงแล้วแต่สภาพการเป็นอยู่ของชาวจีนอพยพยังคงต้องพัฒนาต่อไป จึงได้กำหนดโครงการช่วยเหลือพัฒนาขึ้นใหม่ระยะ 3 ปี โดยทางสมาคมฯ เป็นผู้จัดหาค่าใช้จ่ายเอง โครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาขอสร้างที่อยู่อาศัยของชาวจีนอพยพผู้ยากไร้ จากกระท่อมมุงจากสู่เรือนคอนกรีตมุงกระเบื้อง จำนวน 3,000 หลังคาเรือน และช่วยดำเนินการให้อุดหนุนอาหารจีนคณะชาติจำนวนกว่า 2,000 ราย ได้รับเงินชดเชยจากรัฐบาล ความมานะพยายามจากสมาคมเกือบ 20 ปี ที่ผ่านมามีทำให้ชาวจีนอพยพมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ป่าทิปในอดีตได้รับการพัฒนากลายเป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมขนาดเล็กในปัจจุบัน

ผลงานดังกล่าวนี้เป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นตัวอย่างความสำเร็จของการช่วยเหลือระหว่างประเทศ สิ่งต่างๆเหล่านี้เกิดจากความห่วงใยเอื้ออาทรของพี่น้องชาวจีนความพยายามของสมาคมช่วยเหลือชาวจีนโพ้นทะเล ความพยายามของชาวจีนอพยพเองและการสนับสนุนของรัฐบาลและ

ประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนของนาย เส็น เคอะ ฉิน ผู้แทนสาธารณรัฐจีนประจำประเทศไทยในขณะนี้และผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเปทุกท่าน

ในเวลาต่อมาตลอดจนการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งของชุมชนในท้องถิ่น จึงขอจารึกผลงานที่สมาคมช่วยเหลือชาวจีนโพ้นทะเลได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. โครงการส่งเสริมและฝึกอบรมความรู้ทางเกษตร
2. โครงการส่งเสริมการปลูกชาและเลี้ยงสัตว์
3. โครงการร่วมสร้างถนน
4. โครงการงานประปาและสร้างอ่างเก็บน้ำ
5. โครงการช่วยเหลือด้านการศึกษา
6. โครงการช่วยเหลือด้านสาธารณสุข
7. โครงการการฝึกอบรม ฝึกหัด เย็บ ปัก ถัก ร้อย
8. โครงการช่วยเหลือคนยากจน
9. โครงการบ้านเอื้ออาทร